

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Κληρονομιά>Κληρονομική διαδοχή

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [es](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

ΙΣΠΑΝΙΚΑ

Swipe to change

Κληρονομική διαδοχή

Ισπανία

Το δελτίο αυτό εκπονήθηκε σε συνεργασία με το [Συμβούλιο των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της ΕΕ \(CNUE\)](#).

1 Πως συντάσσεται η διάταξη τελευταίας βουλήσεως (διαθήκη, συνδιαθήκη, κληρονομική σύμβαση);

Η Ισπανία διαθέτει επτά διαφορετικά νομικά συστήματα αναφορικά με το κληρονομικό δίκαιο. Στα εν λόγω νομικά συστήματα υπάγονται άμεσα οι μη Ισπανοί που κατοικούν σε όσες αυτόνομες κοινότητες έχουν τη δική τους νομοθεσία, πέραν της ισπανικής. Για τους ισπανούς υπηκόους ισχύει το κριτήριο του στενότερου δεσμού με εδαφική ενότητα (σχέση ενός ατόμου με την εκάστοτε αυτόνομη κοινότητα σύμφωνα με το ισπανικό εσωτερικό δίκαιο) - Άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 650/2012 της 4ης Ιουλίου 2012.

Αναφορικά με τις διατάξεις τελευταίας βουλήσεως, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των κανόνων που ισχύουν στο πλαίσιο του κοινού αστικού δικαίου σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα του 1889 και τις διάφορες τροποποιήσεις του, ιδιαίτερα μετά τη δημοσίευση του Ισπανικού Συντάγματος του 1978, και των τοπικών ή ειδικών κανόνων δικαίου αστικής φύσεως στις σχετικές αυτόνομες κοινότητες (Γαλικία, Χώρα των Βάσκων, Ναβάρρα, Αραγονία, Καταλονία και Βαλεαρίδες Νήσοι).

Στο πλαίσιο του κοινού αστικού δικαίου, ως τίτλος κληρονομικής διαδοχής θεωρείται η διαθήκη καθώς, κατά γενικό κανόνα, η κληρονομική σύμβαση ή η συνδιαθήκη δεν γίνονται αποδεκτές. Η διαθήκη μπορεί να είναι:

Δημόσια: πρόκειται για τον συνήθη τρόπο σύνταξης διαθήκης ενώπιον συμβολαιογράφου. Ο συμβολαιογράφος είναι αυτός που τη συντάσσει και, συνεπώς, γνωρίζει το περιεχόμενό της, το οποίο καταχωρίζεται στα επίσημα αρχεία του συμβολαιογράφου και κοινοποιείται στο Γενικό Μητρώο Διαθηκών του Υπουργείου Δικαιοσύνης μέσω της Γενικής Διεύθυνσης Μητρώων και Συμβολαιογράφων.

Μυστική, αν και αυτός ο τύπος διαθήκης είναι πλέον σε αχρησία: πρόκειται για διαθήκη που κατατίθεται ενώπιον συμβολαιογράφου χωρίς ο τελευταίος να γνωρίζει το περιεχόμενο της διάταξης τελευταίας βουλήσεως.

Ιδιόγραφη: πρόκειται για έναν τύπο διαθήκης που δεν χρησιμοποιείται πολύ συχνά, συντάσσεται ιδιοχείρως από τον διαθέτη και φέρει σε κάθε σελίδα την υπογραφή του τελευταίου και ημερομηνία, πληρώνοντας ορισμένες ειδικές τυπικές απαιτήσεις. Η τελευταία βούληση του διαθέτη αποτελεί το περιεχόμενό της.

Το κοινό αστικό δίκαιο είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο της Επίσημης Εφημερίδας (<http://www.boe.es/buscar/pdf/1889/BOE-A-1889-4763-consolidado.pdf>).

Μετάφραση του κειμένου αυτού διατίθεται στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα στη διεύθυνση:

<http://www.mjusticia.gob.es/cs/Satellite/es/1288774502225/ListaPublicaciones.html>

Τα τοπικά ή ειδικά συστήματα δικαίου (*Derechos forales o especiales*) έχουν τους δικούς τους κανόνες σχετικά με τις διαθήκες σε καθεμία από τις εν λόγω αυτόνομες κοινότητες. Σε κάθε αυτόνομη κοινότητα αναγνωρίζονται διαφορετικές και ειδικότερες έννοιες. Ορισμένες κοινότητες αποδέχονται την έννοια της συνδιαθήκης και της κληρονομικής σύμβασης ή του κληρονομικού συμβολαίου.

Το κείμενο των συγκεκριμένων κανόνων που ισχύουν στο πλαίσιο των τοπικών ή ειδικών συστημάτων δικαίου δημοσιεύεται στην εξής διεύθυνση:

<http://www.boe.es/legislacion/codigos/codigo.php?id=48&modo=1¬a=0&tab=2>

2 Πρέπει η διάταξη να καταχωρίζεται, και εάν ναι, πως;

Διαθήκες που κατατίθενται ενώπιον συμβολαιογράφου πρέπει να καταχωρίζονται από τον εξουσιοδοτημένο συμβολαιογράφο (χωρίς να απαιτείται σχετικό αίτημα του διαθέτη) στο Γενικό Μητρώο Διαθηκών, το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, τηρείται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, στη Γενική Διεύθυνση Μητρώων και Συμβολαιογράφων. Εάν υπάρχει διαθήκη, το εν λόγω μητρώο υποδεικνύει την ημερομηνία της πλέον πρόσφατης διαθήκης, τις προηγούμενες διαθήκες και τα επίσημα συμβολαιογραφικά αρχεία στα οποία συμπεριλαμβάνεται η εν λόγω διαθήκη. Οι συμβολαιογραφικοί σύλλογοι παρέχουν ενημερωμένα στοιχεία για τον συμβολαιογράφο ή το αρχείο όπου μπορεί να εντοπιστεί η διαθήκη εάν ο εξουσιοδοτημένος συμβολαιογράφος δεν ασκεί πλέον το συμβολαιογραφικό επάγγελμα (<http://www.notariado.org>).

Δεν παρέχεται δημόσια πρόσβαση στο μητρώο αυτό. Η πρόσβαση επιτρέπεται μόνο σε πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον στην κληρονομική διαδοχή μετά τον θάνατο του διαθέτη, αλλά επιτρέπεται και στον διαθέτη ενόσω ζει, όπως και στον ειδικό εκπρόσωπό του, ή μέσω δικαστικής εντολής σε περίπτωση ανικανότητας.

3 Υφίστανται περιορισμοί επί της ελευθερίας διάθεσης απία θανάτου (π.χ. νόμιμη μοίρα);

Σύμφωνα με το ισπανικό κοινό δίκαιο, μια μερίδα της κληρονομιάς επάγεται σε ορισμένους συγγενείς με τη μορφή της νόμιμης μοίρας. Σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, «νόμιμη μοίρα είναι η μερίδα της κληρονομιάς που δεν μπορεί να διανεμηθεί από τον διαθέτη καθώς πρόκειται για μερίδα που επάγεται σύμφωνα με τον νόμο σε ορισμένους κληρονόμους, τους αποκαλούμενους «νόμιμους κληρονόμους».

Νόμιμοι κληρονόμοι είναι:

Τα τέκνα και οι κατιόντες των γονέων και των ανιόντων.

Απουσία των ως άνω, οι γονείς και οι ανιόντες των τέκνων και των κατιόντων.

Ο χήρος/ η χήρα, κατά τα προβλεπόμενα στον νόμο.

Η νόμιμη μοίρα των τέκνων και των κατιόντων συνίσταται στα δύο τρίτα της περιουσίας του πατέρα και της μητέρας. Ωστόσο, ο πατέρας και η μητέρα μπορούν να διανείμουν ένα από τα δύο τρίτα που αποτελούν τη νόμιμη μοίρα ώστε να αυξήσουν την κληρονομία των τέκνων ή των κατιόντων τους. Το υπόλοιπο ένα τρίτο διανέμεται ελεύθερα. Η νόμιμη μοίρα χαρακτηρίζεται από τη σύσταση δικαιώματος επί του συνόλου της περιουσίας, καθώς πρόκειται κατ' αρχήν για *pars bonorum* (μερίδα επί των αγαθών), με ορισμένες εξαιρέσεις.

Τα τοπικά ή ειδικά συστήματα δικαίου περιέχουν διάφορους κανόνες με ειδικές διατάξεις σε σχέση με τη νόμιμη μοίρα. Καθένας από αυτούς τους κανόνες πρέπει να εξετάζεται προκειμένου να προσδιοριστούν οι ειδικότερες πτυχές που ρυθμίζονται σε καθεμία από τις εν λόγω αυτόνομες κοινότητες και οι οποίες κυμαίνονται από τη νόμιμη μοίρα τύπου *pars bonorum* μέχρι τη νόμιμη μοίρα τύπου *pars valorum* (μερίδα επί της αξίας) που παρέχει δικαίωμα σε ένα μέρος

της αξίας της περιουσίας, το οποίο καταβάλλεται σε μετρητά και είναι απλό πιστωτικό δικαίωμα (στην Καταλονία), ή επιτάσσει συμβολική νόμιμη μοίρα (στη Ναβάρρα) όπου απαιτείται απλώς η προσθήκη ενός τυπικού όρου στη διαθήκη του υπόχρεου σε καταβολή διαθέτη.

4 Ελλείπει διάταξης τελευταίας βουλήσεως, ποιος κληρονομεί και τι;

Πρέπει πάντοτε να λαμβάνεται υπόψη ότι η Ισπανία διαθέτει επτά νομικά συστήματα κληρονομικής διαδοχής. Απουσία κληρονόμων εκ διαθήκης, σύμφωνα με το κοινό αστικό δίκαιο, η διανομή της κληρονομιάς γίνεται κατά τάξεις, ως εξής: σε τέκνα, γονείς (και στις δύο περιπτώσεις, ο/η σύζυγος έχει δικαίωμα επικαρπίας επί του ενός τρίτου που αναλογεί στο ένα τρίτο ή το ήμισυ της κληρονομιάς που επάγεται υπό καθεστώς επικαρπίας αντίστοιχα), χήρο/χήρα στους συγγενείς του αποβιώσαντος και, τέλος, στο Δημόσιο. Σε περίπτωση εξ αδιαθέτου διαδοχής υπέρ των συγγενών, μόνο οι συγγενείς μέχρι τετάρτου βαθμού (δηλ. πρώτοι εξάδελφοι/ες) μπορούν να κληρονομήσουν. Το δικαίωμα εξ αδιαθέτου διαδοχής δεν εκτείνεται πέραν αυτού του βαθμού συγγένειας. Τα τοπικά συστήματα δικαίου περιέχουν ειδικές διατάξεις σχετικά με αυτό το θέμα. Πέρα από τη δυνατότητα κληρονομιάς από κατιόντες, ανιόντες, χήρους /χήρες και λοιπούς συγγενείς, τα τοπικά συστήματα δικαίου αναγνωρίζουν τη δυνατότητα να κληρονομηθούν τόσο οι αυτόνομες κοινότητες εντός των εδαφικών ορίων τους, όσο και συγκεκριμένα ιδρύματα/θεσμοί, υπό τη μορφή και τους όρους που προβλέπονται στους σχετικούς κανόνες.

5 Ποια είναι η αρμόδια αρχή;

5.1 σε υποθέσεις διαδοχής απία θανάτου;

Ως αρμόδιοι να αποφασίζουν σε σχέση με δικαιώματα κληρονομικής διαδοχής και κληρονομιάς, αναγνωρίζονται οι συμβολαιογράφοι, οι οποίοι αποφασίζουν βάσει του βαθμού συγγένειας, και τα δικαστήρια.

Εάν ο/η κληρονόμος έχει ισπανική υπηκοότητα ή εάν δεν έχει ισπανική υπηκοότητα αλλά πρέπει να κληρονομήσει στην Ισπανία, η δήλωση αποδοχής ή αποποίησης της κληρονομιάς και, επίσης, η δήλωση αποδοχής με το ευεργέτημα της απογραφής, μπορούν να κατατεθούν σε ισπανό πρόξενο ή διπλωματικό αξιωματούχο που εκτελεί καθήκοντα προξενικού λειτουργού. Ωστόσο, λόγω της εξωεδαφικής λειτουργίας τους, οι αξιωματούχοι αυτοί δεν έχουν αρμοδιότητα διεκπεραίωσης υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας (*expedientes de jurisdicción voluntaria*) τις οποίες διεκπεραιώνουν οι συμβολαιογράφοι επί ισπανικού εδάφους (π.χ. δηλώσεις εξ αδιαθέτου κληρονόμων).

5.2 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης κληρονομιάς;

Κατ' αρχήν, η αποδοχή ή αποποίηση κληρονομιάς πραγματοποιείται ενώπιον συμβολαιογράφου. Ωστόσο, υπάρχουν ειδικές περιπτώσεις όπου η αποδοχή ή η αποποίηση πραγματοποιούνται ενώπιον δικαστηρίου. Ρητή αποδοχή της κληρονομιάς μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω ιδιωτικού εγγράφου. Ωστόσο, για αποδεικτικούς σκοπούς και σε περιπτώσεις επαγωγής περιουσίας, απαιτείται συμβολαιογραφικό (και, ως εκ τούτου, δημόσιο) έγγραφο, ενώ η αποποίηση κληρονομιάς μπορεί να πραγματοποιηθεί ενώπιον της αρχής που παρεμβάλλει δυνάμει της αρμοδιότητάς της σε σχέση με ζήτημα που άπτεται της κληρονομικής διαδοχής. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη πιθανής παρέμβασης, όπως προαναφέρθηκε, του ισπανού προξένου ή διπλωματικού αξιωματούχου που εκτελεί καθήκοντα προξενικού λειτουργού.

5.3 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης κληροδοσίας;

Κατ' αρχήν οι συμβολαιογράφοι, με την επιφύλαξη των διευκρινίσεων που παρέχονται στην προηγούμενη ενότητα.

5.4 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης νόμιμης μοίρας;

Σε σχέση με τη νόμιμη μοίρα, δεν δύναται να κατατεθεί δήλωση αποποίησης ή αποδοχής αλλά η νόμιμη μοίρα λαμβάνεται μέσω κληροδοτήματος ή επαγωγής κληρονομιάς, εξαιρουμένης της περίπτωσης όπου απαιτείται δικαστική διαδικασία για τον προσδιορισμό της καταβολής χρηματικού ποσού ή της περιουσίας που πρέπει να συμπεριληφθεί στην κληρονομία.

Στις εξωδικαστικές υποθέσεις, οι συμβολαιογράφοι αναλαμβάνουν εν γένει όλα τα είδη δηλώσεων που αφορούν την κληρονομία, με την επιφύλαξη των διευκρινίσεων που παρέχονται στις προηγούμενες ενότητες.

Επισημαίνεται ότι, όσον αφορά το ισπανικό δίκαιο, τα τοπικά και ειδικά συστήματα δικαίου των αυτόνομων κοινοτήτων περιέχουν ειδικές διατάξεις αναφορικά με την αποδοχή ή αποποίηση κληρονομιάς. Στο κοινό δίκαιο – με ορισμένες εξαιρέσεις, όπως η αύξηση της κληρονομιάς πάνω από το επίπεδο της νόμιμης μοίρας, η περίπτωση προκληροδόχου που είναι τόσο κληρονόμος όσο και κληροδόχος, καθώς και ορισμένες περιπτώσεις πολλαπλών κληροδοτημάτων – κατά γενικό κανόνα δεν είναι δυνατή η μερική αποδοχή ή αποποίηση κληρονομιάς.

6 Σύντομη περιγραφή της διαδικασίας για την επίλυση κληρονομικής διαδοχής βάσει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εκκαθάρισης της περιουσίας και της διανομής των περιουσιακών στοιχείων (συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με το εάν η διαδικασία κληρονομικής διαδοχής κινείται αυτεπαγγέλτως από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή)

Η επίλυση της κληρονομικής διαδοχής πραγματοποιείται ενώπιον συμβολαιογράφου όταν υφίσταται συμφωνία μεταξύ των δικαιούχων της κληρονομιάς ή, στις περιπτώσεις όπου δεν υφίσταται συμφωνία, ενώπιον δικαστηρίου. Η διαδικασία κινείται κατ' αίτηση ενός ενδιαφερόμενου.

Η δικαστική διαδικασία του Τμήματος Κληρονομιών συνίσταται σε δύο διακριτά στάδια:

Απογραφή και αποτίμηση της κληρονομιαίας περιουσίας.

Διανομή και επαγωγή των περιουσιακών στοιχείων.

Κατ' αίτηση των ενδιαφερόμενων, το δικαστήριο μπορεί επίσης να προχωρήσει στη λήψη επεμβατικών και διαχειριστικών μέτρων αναφορικά με την κληρονομιαία περιουσία.

7 Πως και πότε καθίσταται ένα πρόσωπο κληρονόμος ή κληροδόχος;

Η ιδιότητα του κληρονόμου ή του κληροδόχου αποκτάται με την αποδοχή της κληρονομιάς ή της κληροδοσίας. Ο κληρονόμος μπορεί να προβεί σε καθολική αποδοχή της κληρονομιάς ή σε αποδοχή με το ευεργέτημα της απογραφής. Αντίστοιχα, η καθολική αποδοχή μπορεί να είναι ρητή (μέσω δημόσιου ή ιδιωτικού εγγράφου) ή σιωπηρή (μέσω πράξεων από τις οποίες συνάγεται απαραίτητα η βούληση αποδοχής ή πράξεων τις οποίες το πρόσωπο αυτό δεν θα είχε δικαίωμα να εκτελέσει χωρίς την ιδιότητα του κληρονόμου). Ωστόσο, για αποδεικτικούς σκοπούς και σε περίπτωση επαγωγής περιουσιακών στοιχείων, απαιτείται η σύνταξη συμβολαιογραφικού (και, ως εκ τούτου, δημοσίου) εγγράφου.

8 Φέρουν οι κληρονόμοι την ευθύνη για τα χρέη του αποθανόντος, και εάν ναι, υπό ποιους όρους;

Σε περίπτωση καθολικής αποδοχής ή αποδοχής χωρίς το ευεργέτημα της απογραφής, ο/η κληρονόμος ευθύνεται για όλες τις υποχρεώσεις της κληρονομικής διαδοχής, των οποίων η εξόφληση ενδέχεται να εκτείνεται, πέραν της κληρονομούμενης περιουσίας, στην προσωπική περιουσία του/της κληρονόμου.

Σε περίπτωση αποδοχής κληρονομιάς με το ευεργέτημα της απογραφής, ο/η κληρονόμος υποχρεούται να εξοφλήσει οφειλές και λοιπές υποχρεώσεις της κληρονομικής διαδοχής μόνο από την κληρονομιαία περιουσία.

9 Ποια είναι τα έγγραφα και/ή οι πληροφορίες που συνήθως απαιτούνται για την καταχώριση ακίνητης περιουσίας;

Η μεταγραφή ακίνητης περιουσίας απαιτεί συμβολαιογραφικό (και, ως εκ τούτου, δημόσιο) έγγραφο αποδοχής της κληρονομιάς ή, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τη σχετική δικαστική απόφαση μαζί με συμπληρωματικά έγγραφα, όπως τον τίτλο κληρονομικής διαδοχής (διαθήκη, σύμβαση), όπου είναι αποδεκτός, και τη δήλωση των κληρονόμων, καθώς και ληξιαρχική πράξη θανάτου και το πιστοποιητικό που εκδίδεται από το Γενικό Μητρώο Διαθηκικών.

9.1 Είναι ο διορισμός διαχειριστή κληρονομιαίας υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση; Εάν είναι υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση, ποιος είναι οι απαιτούμενες ενέργειες;

Ο διορισμός διαχειριστή (*administrador*) δεν είναι υποχρεωτικός σύμφωνα με το ισπανικό δίκαιο, ωστόσο μπορεί να συμφωνηθεί κατά τη διαδικασία διανομής της κληρονομιάς, υπό ορισμένες συνθήκες.

9.2 Ποιος έχει το δικαίωμα να αναλάβει την εκτέλεση της διάταξης τελευταίας βουλήσεως του θανόντος και/ή να διαχειριστεί την περιουσία;

Σε περίπτωση που η διαθήκη κατονομάζει συγκεκριμένο πρόσωπο ως εκτελεστή (*albacea*) (σύμφωνα με το κοινό δίκαιο), το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει τη διαχείριση της κληρονομιαίας περιουσίας.

Ο διαθέτης μπορεί επίσης να ορίσει με τη διαθήκη έναν ελεγκτή (*contador partidor*) για την αποτίμηση της κληρονομιαίας περιουσίας και τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων.

Γενικότερα, τρία είναι τα πρόσωπα που μπορούν να διοριστούν – ο εκτελεστής, ο ελεγκτής και ο διαχειριστής – και όλοι έχουν διαχειριστικές εξουσίες που μπορούν να τροποποιηθούν από τον διαθέτη ή τον δικαστή και, σε ορισμένες περιπτώσεις, από τους ίδιους τους κληρονόμους.

9.3 Ποιες εξουσίες έχει ο διαχειριστής;

Τα κύρια καθήκοντα του διαχειριστή της κληρονομιαίας περιουσίας είναι τα εξής:

εκπροσώπηση της κληρονομιαίας περιουσίας,

περιοδική απόδοση λογαριασμών,

συντήρηση της κληρονομιαίας περιουσίας και οποιοσδήποτε άλλες διαχειριστικές πράξεις ενδέχεται να θεωρηθούν απαραίτητες.

10 Ποια είναι τα τυπικά έγγραφα που εκδίδονται βάσει του εθνικού δικαίου στη διάρκεια ή στο τέλος της διαδικασίας κληρονομικής διαδοχής, για να αποδειχθεί η ιδιότητα και τα δικαιώματα των δικαιούχων; Έχουν τα εν λόγω έγγραφα ειδική αποδεικτική ισχύ;

Εάν η διαδικασία της κληρονομικής διαδοχής λάβει χώρα ενώπιον συμβολαιογράφου, ο τελευταίος εκδίδει δημόσιο έγγραφο που έχει πλήρη αποδεικτική ισχύ.

Εάν η διαδικασία της κληρονομικής διαδοχής λάβει χώρα ενώπιον δικαστηρίου, τα αμφισβητούμενα θέματα επιλύονται με δικαστική απόφαση που συνιστά επαρκή τίτλο σε σχέση με τα δικαιώματα των κληρονόμων και επισημοποιείται ενώπιον συμβολαιογράφου κατά τα προβλεπόμενα από τον νόμο.

Τελευταία επικαιροποίηση: 31/10/2018

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.